

det agter vi at fortsætte med, også efter tænkepausen.

Et andet mindretal i udvalget (EL) udtaler:

Tænkepausen – en spildt chance

Enhedslisten håbede oprindeligt på en god og en ordentlig tænkepause. En tænkepause hvor hele Europas – ikke bare EU's, men hele Europas – udvikling i form og indhold blev diskuteret, og hvor afsættet til fremtidens europæiske samarbejde blev skabt. Det potentiale til at skabe de nødvendige forandringer af Europa, som vi øjnede med det franske og hollandske nej i foråret 2005, synes desværre tabt i svinget. Da forfatningen blev forkastet af et stort flertal i Frankrig og senere i Holland, var det med krav om mere social beskyttelse, retten til velfærd og et opgør med EU's arbejdsløshedsskabende økonomiske politik. Det er krav, som deles af Enhedslisten og millioner af andre venstreorienterede europæere.

Det seneste år har vi set flere og flere mennesker protestere mod den herskende nyliberalistiske ideologi mod nedskæringer i offentlige serviceydelser og forringelser af hårdt tilkæmpede sociale standarder. Flere og flere ønsker et opgør med militær oprustning og med militarisering, et opgør med fortsatte miljødelæggelser og fattigdom. Samtidig har vi set voksende protester mod centralisering, lukkethed, afdemokratisering og markedsgørelse i EU.

For Enhedslisten er det opgør, vi ønsker med EU, et politisk opgør, og det er et opgør, der for os både bygger på en modstand mod det liberalistiske og militaristiske fundament så vel som et opgør med det indskrænkede demokrati og det demokratiske underskud i EU. Vores kamp er en positiv kamp. Den er hverken vendt mod andre kulturer, traditioner eller mod grænseoverskridende samarbejde. Vi tager ubetinget afstand fra de traditionelle nationalister, som vi f.eks. ser i Dansk Folkeparti, men vi tager lige så meget afstand til de nye nationalister, euronationalisterne, der ønsker et stærkt EU for at konkurrere med Kina, USA og Japan.

Fællesnævneren for vores tilgang til EU-diskussion, er kritikken af kapitalismen og kampen for en udvidelse af alle menneskers rettigheder. Det er ikke kamp mod udenlandske arbejdere eller forsvar for egne privilegier og en ret til

uhæmmet forbrug af klodens begrænsede ressourcer. Enhedslisten ønsker et Europa, der bevæger sig bort fra den nyliberalistiske kurs og i stedet skaber et socialt Europa. Et Europa, hvor beskæftigelse, demokrati, bæredygtighed, social retfærdighed og lighed for alle, miljøbeskyttelse og fred er i højsædet. Et Europa, som bygger på solidaritet mellem mennesker og folkeslag, også i verden uden for Europa, men det kræver en hel række forandringer i forhold til det EU, vi ser i dag.

Magten er gennem EU's levetid desværre blevet mere og mere centraliseret. EU-forfatningen svækkede demokratiet og borgernes mulighed for indflydelse. EU-forfatningen gik ud på, at der skulle overføres endnu mere magt fra de nationale parlamenter til EU. Dermed føres magten ind i lukkede korridorer i Bruxelles, og længere væk fra almindelige mennesker, fagforeninger, græsrodsbevægelser. Her er det store selskaber og deres lobbygrupper, der sætter dagsordenen.

Det var en af grundene til, at Enhedslisten anbefalede et nej til EU-forfatningen. Afstemningen blev aflyst, hvilket gav mening, fordi EU-forfatningen jo var død allerede med de glædelige nej'er i Frankrig og Holland den henholdsvis 29. maj og 1. juni 2005 (Enhedslistens alternativ til EU-forfatningen er vedlagt som bilag 2).

Truslen mod demokratiet kommer fra den centralisering af de politiske beslutningsprocesser, der finder sted og finder sted hver dag i EU, men den kommer også via en fastlåsning af en politisk kurs, nyliberalismen, hvor markedsgørelse og liberaliseringer flytter magten til beslutningsfora, hvor vi som borgere ikke kan deltage i beslutningerne eller stille beslutningstagerne til ansvar.

EU's traktat er ikke en central ramme om det politiske samarbejde. På den politiske kampplads, som er EU, er der allerede i udgangspunktet nogle på sejrsskamlen, og det er nemlig præmissen om, at markedskræfternes frisættelse og liberalisering er princippet, som gælder forud for alle andre principper. Vi har set det ved, at der er en lang række kemikalier og giftige fødevarer, som vi i Danmark ikke må forbyde. Det vil blive betragtet som en konkurrenceforhindrende foranstaltning hvis vi f.eks. forbød giftige ftalater i legetøj til børn. Vi har set, at vi ikke må forbyde de såkaldte fytosteroler, som er kolesterolned-sættende medicin, i rugbrød. Det danske Folke-